

ва клонясто и да са бержтъ листы-тѣ му лесно. Листы-тѣ бываѣ дългнесты, назжпчены и сѣкога зелены. Чайно-то дръво иска умѣренъ климатъ; най-много расте покрай рѣкы-тѣ и на южны-тѣ ребра на ржтлины-тѣ.

Листы-тѣ са бержтъ три пжти въ годинж-тж: прѣзъ Февруарія и Марта бержтъ едвамъ растворены-тѣ пжкы (императорскы чай); прѣзъ Априлія събиратъ млады-тѣ листы и нѣщо отъ пжкы-тѣ (срѣдни видове чай); а прѣзъ Маія и Іунія снематъ едры-тѣ листы (долни качества чай). Първыя быва много хубавъ, ароматиченъ и скжизъ; вторыя быва срѣденъ и са раздѣля на множество видове съ различни цѣны; отъ третж-тж беридбж излазятъ различни качества простъ чай, кой-то са употрѣбыва отъ долны-тѣ классове и кой-то е извѣстенъ въ Русіѣ подъ име-то *сладатскы чай*.

Листы-тѣ са кѣсатъ или право отъ дърво-то, или са откѣсватъ съ клончета и послѣ са ущипватъ. Събраны-тѣ листы са сушжтъ по два начина: или ги турятъ на тавж върху слабъ огънь и ги осукватъ съ ржцѣ; или ги тургатъ на желѣзнж рѣшеткж и, откакъ ги подържжтъ надъ врѣлж водж, пекжтъ ги въ голѣмы печи. Умекнжлы-тѣ листы, самы са свиватъ, като са напекжтъ. Подырь това листы-тѣ са насыпватъ въ калаены сжнджцы и са проваждатъ на проданъ. Въ Китай и Японія чая са употрѣбыва отъ сичкыя народъ, като поченешъ отъ импера-